

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по правни въпроси

2013/2130(INI)

23.1.2014

СТАНОВИЩЕ

на комисията по правни въпроси

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно прилагането на Договора от Лисабон по отношение на
Европейския парламент
(2013/2130(INI))

Докладчик по становище: Ева Лихтенбергер

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правни въпроси приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че Договорът от Лисабон беше замислен като стъпка напред, за да се гарантира, че процедурите за вземане на решения са по-прозрачни и демократични, като отразяват предвидения в Договора ангажимент за по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до гражданите, чрез укрепване на ролята на Европейския парламент и на националните парламенти, като по този начин се осигуряват по-демократични и прозрачни процедури за приемане на актове на Съюза, които имат основно значение в контекста на въздействието на тези актове върху гражданите и предприятията; при все това посочва, че постигането на тази демократична цел се възпрепятства, ако институциите на ЕС не зачитат взаимно правомощията си, процедурите, предвидени в Договорите, и принципа на лоялно сътрудничество;
2. посочва, че изборът на правилно правно основание, както беше потвърдено от Съда на Европейския съюз, е въпрос с конституционен характер, тъй като той определя съществуването и обхвата на компетентност на ЕС, приложимите процедури и съответната компетентност на институционалните участници при приемането на даден акт; поради това изразява съжаление от факта, че Парламентът многократно трябваше да завежда дела в Съда на Европейския съюз за отмяна на актовете, приети от Съвета, поради избора на правно основание, включително срещу два акта, приети в рамките на отживелия „трети стълб“ дълго след влизането в сила на Договора от Лисабон¹;
3. припомня, че Договорът от Лисабон увеличи ролята и правомощията на Европейския парламент в областта на международните споразумения, и посочва, че понастоящем все повече международни споразумения обхващат области, които засягат всекидневния живот на гражданите и които по традиция и съгласно първичното законодателство на ЕС попадат в обхвата на обикновената законодателна процедура; счита, че е наложително разпоредбата на член 218, параграф 10 от ДФЕС, която предвижда, че Парламентът трябва да получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата за сключване на международни споразумения, да се прилага по начин, който е съвместим с член 10 от ДЕС, съгласно който функционирането на Съюза се основава на представителната демокрация, която изисква прозрачност и демократични дебати по въпросите, които трябва да се разрешат;
4. подчертава, че тъй като Парламентът може само да одобри или да не одобри международните споразумения, следва да му бъде предоставена възможност да изрази информирано становище относно целите, които се преследват от Европейския съюз при преговорите, преди да се възложи мандатът за водене на

¹ Вж. Решение 2013/129/ЕС на Съвета от 7 март 2013 година за подлагане на веществото 4-метиламфетамин на мерки за контрол и Решение за изпълнение 2013/496/ЕС на Съвета от 7 октомври 2013 година за подлагане на веществото 5-(2-аминопропил)индол на мерки за контрол.

преговори; във връзка с това изразява съжаление от срещнатите трудности, например по време на преговорите за Договор на Световната организация за интелектуална собственост относно изключенията от авторското право за лицата с увредено зрение, и посочва, че предоставянето на съвременна информация и вземането под внимание на мнението на Парламента би улеснило последващото даване на одобрение от страна на Парламента;

5. отбелязва, че когато Договорът от Лисабон създаде Европейския съвет като институция, неговите задачи бяха определени в член 15 от ДЕС по следния начин: „дава на Съюза необходимия тласък за неговото развитие и определя неговите общи политически насоки и приоритети“, като изрично беше изключено упражняването на законодателни функции; посочва, че Европейският съвет се намеси в законодателната процедура, като реши да премахне конкретни елементи от текстове, които вече бяха договорени от Парламента и Съвета; във връзка с това припомня фактичкото заличаване на членове от 6 до 8 от договорения текст на предложението за регламент относно европейски патент с единно действие и счита такава намеса от страна на Европейския съвет за незаконна²;
6. посочва, че Парламентът приветства по принцип въвеждането на делегирани актове в член 290 от ДФЕС, тъй като те осигуряват по-голяма възможност за надзор, но подчертава, че предоставянето на такива делегирани правомощия или на изпълнителни правомощия съгласно член 291 никога не е задължение; признава, че използването на делегирани актове следва да се разглежда, когато са необходими гъвкавост и ефективност, които не могат да бъдат осигурени чрез обикновената законодателна процедура, при условие че целта, съдържанието, обхватът и продължителността на това делегиране са посочени изрично и условията, на които подлежи делегирането, са определени ясно в основния акт; изразява загриженост относно тенденцията на Съвета да настоява за използване на актове за изпълнение във връзка с разпоредби, при които следва да се използват само основният акт или делегирани актове; подчертава, че само законодателят може да реши да позволи използването на актове за изпълнение за приемането на елементи, които не водят до допълнителна политическа ориентация; признава, че член 290 изрично ограничава обхвата на делегираните актове до несъществени елементи на даден законодателен акт и че поради това делегирани актове не могат да бъдат използвани във връзка с правила от съществено значение за предмета на съответното законодателство;
7. изтъква по-голямата роля на националните парламенти съгласно Договора от Лисабон и подчертава, че наред с ролята, която те имат във връзка с наблюдението на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност, те могат да имат и действително имат положителен принос в рамките на политическия диалог; счита, че активната роля, която националните парламенти могат да играят при насочването на членовете на Съвета на министрите, и доброто сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти могат да помогнат да се създаде силен парламентарен противовес на упражняването на изпълнителната власт във функционирането на ЕС; позовава се също така на мотивирани становища, представени от националните парламенти съгласно член 7, параграф 2

² Решението на Европейския съвет за действително премахване на посочените по-горе членове от проекта за регламент беше взето на 29 юни 2012 г.

от Протокол № 2, според които широкият обхват на делегирането съгласно член 290 от ДФЕС в дадено предложение за акт не позволява да се направи оценка на това дали конкретната законодателна реалност би била в съответствие с принципа на субсидиарност.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	21.1.2014
Резултат от окончателното гласуване	+: 20 -: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	María Irigoyen Pérez